

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. č. 34
728 81 Ostrava 1

Sp. zn.: **32 ICm 3258/2016**

Naše zn. OKD/C15

V Brně dne 17. 2. 2017

Žalobce: **Mgr. Jitka Streitberg**, bytem Na Hanspaulce 1a, Praha 6 PSČ 160 00

Právně zastoupen: **JUDr. Petrem Zimou**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 1653, se sídlem a adresou pro doručování Slezská 2127/13, Praha 2 PSČ 120 00, datová schránka: puvfunh

Žalovaný: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 631 54, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná (dále jen „**Dlužník**“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mc bpt3u

Digitálně podepsáno
Jméno: JUDr. Dušan Dvořák
Datum: 20.02.2017 10:15:18

Vyjádření žalovaného k návrhu žalobce

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

I.

1. Podáním ze dne 6. 2. 2017 navrhl žalobce přistoupení dalšího účastníka na straně žalovaného, přičemž se rovněž vyjádřil k podání žalovaného ze dne 11. 11. 2016. Žalovaný tímto reaguje na vyjádření žalobce.

II.

Vyrozumění popřehého věřitele

2. Žalobce ve svém vyjádření namítá, že podle ust. § 197 odst. 2 insolvenčního zákona věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřeha při přezkumném jednání, poučí insolvenční správce nebo insolvenční soud při přezkumném jednání o dalším postupu; věřitele, který se přezkumného jednání nezúčastnil, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí.
3. Dále žalobce uvádí, že dle ust. § 336 odst. 1 insolvenčního zákona platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně ust. § 190 až 202 insolvenčního zákona.
4. Z výše uvedených ustanovení žalobce dovozuje, že zákon dává dlužníkovi v reorganizaci povinnost písemně vyrozumět všechny věřitele, jejichž nevykonatelné pohledávky byly popřehy, pokud se tito nezúčastnili přezkumného jednání.
5. Žalobce však s odkazem na ust. § 336 insolvenčního zákona nesprávně rozšiřuje okruh osob, které jsou povinny splnit poučovací povinnosti dle ust. § 197 odst. 2 a žalovaný s tímto výkladem nesouhlasí. **Jedinou osobou, která má povinnosti i oprávnění zaslat písemné vyrozumění o popřehí pohledávky s potřebným poučením, je insolvenční správce, nikoli dlužník.** Žalobce tímto nepřipustně doplňuje text zákona, který je naprosto jasný.
6. K těmto závěrům dospěly i odvolací soudy v insolvenčních kauzách. Dle rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 3. listopadu 2015, č. j. 101 VSPH 467/2015-87, *je povinnost dle § 197 odst. 2 IZ při reorganizaci splněna, pokud ve výzvě insolvenčního správce doručené žalobci (věřiteli popřehé pohledávky) je obsaženo poučení podle § 198 IZ o možnosti podat incidenční žalobu na určení pravosti popřehých pohledávek proti insolvenčnímu správci a stejně tak je ve výzvě obsaženo poučení podle § 336 odst. 2 IZ o tom, že popřehí pohledávek dlužníkem v reorganizaci má tytéž účinky jako popřehí insolvenčním správcem a věřitelé nevykonatelných pohledávek, které byly popřehy dlužníkem, podávají vždy žalobu vůči dlužníku.* V projednávané věci soud jasně uvedl, že jde pouze o výzvu insolvenčního správce, který má poučovací povinnost ze zákona i ve vztahu k popěrným úkonům dlužníka, neboť by nedávalo logiku, proč by součástí poučení insolvenčního správce mělo být upozornění na to, že je třeba podat žalobu i proti dlužníkovi v případě jeho popěrného úkonu.
7. Dlužník nemá povinnost (ale ani oprávnění) vyrozumívat věřitele popřehých pohledávek, tato povinnost je uložena jenom insolvenčnímu správci.
8. Poučení insolvenčního správce bylo žalobci řádně doručeno, žalobce byl výslovně poučen, že pohledávka byla popřeha i Dlužníkem, a žalobce byl dále poučen o lhůtě pro podání žaloby na určení, jakož i nutnosti podání žaloby jak proti insolvenčnímu správci, tak proti Dlužníku.
Důkaz: - *Oznámení o výsledku přezkumného jednání a vyrozumění dle ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona ze dne 16. 8. 2016 spolu s dodejkou*
9. Ke stejným závěrům došel i Nejvyšší soud ČR při posuzování účinků popřehí ze strany dlužníka a insolvenčního správce v oddlužení, když lze konstatovat, že úprava odkazu na ustanovení §197 IZ je naprosto stejná jako u reorganizace – i v oddlužení je dlužník nadán samostatným popěrným právem, na což musí věřitele reagovat podáním žaloby proti dlužníku (§410 IZ) a výzvu posílá pouze insolvenční správce.

NS ČR v rozsudku sp.zn. 29 Cdo 24/2013 uvedl, že:

*Jinak řečeno, popře-li nevykonatelnou pohledávku **jak insolvenční správce, tak dlužník** v oddlužení, musí být žaloba o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky včas podána (v rozsahu dotčeném popěrným úkonem toho kterého z nich) proti oběma popírajícím (proti insolvenčnímu správci i proti dlužníku). **Nepodá-li věřitel** nevykonatelné pohledávky popřené insolvenčním správcem i dlužníkem v oddlužení včas žalobu o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky **vůči některému z popírajících (vůči insolvenčnímu správci nebo vůči dlužníku)**, pak v rozsahu popření pohledávky tím z popírajících, vůči kterému věřitel žalobu nepodal, **nastávají účinky uvedené v § 198 odst. 1 věty třetí insolvenčního zákona. Včasnou žalobu podanou přihlášeným věřitelem ve stejném rozsahu vůči druhému popírajícímu, insolvenční soud zamítne.***

Je na místě dodat, že skutkově se jednalo o stejný případ, kdy

- při přezkumném jednání popřel insolvenční správce pohledávku a ve stejném rozsahu popřel pohledávku i dlužník;
- podáním **vyrozuměl pouze insolvenční správce** dovolatelku, že její nevykonatelnou pohledávku popřel při přezkumném jednání co do výše (co do částky 325.988 Kč) insolvenční správce a dlužník a poučil ji o nutnosti podat žalobu o určení pohledávky v předepsané lhůtě a o tom, že žaloba musí směřovat proti insolvenčnímu správci a (popřel-li pohledávku i dlužník) proti dlužníku a o následcích nečinnosti.

Ustanovení § 410 IZ zároveň určuje, že *není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek za trvání účinnosti oddlužení obdobně § 190 až 202 (odstavec 1).* Úplně stejné ustanovení má zákon u reorganizace - §336 odst. 1 IZ stanoví, že *není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně § 190 až 202.*

Nejvyšší soud neměl pochyb, že jde o zákonem předvídaný postup, pokud vyrozumění o popření pohledávky zasílá pouze insolvenční správce.

10. **Lze tak uzavřít, že žalobce obdržel řádnou výzvu dle §197 IZ, žalobce byl výslovně poučen, že pohledávka byla popřena i Dlužníkem, a žalobce byl dále poučen o lhůtě pro podání žaloby na určení, jakož i nutnosti podání žaloby jak proti insolvenčnímu správci, tak proti Dlužníku. Žalobu v zákonem stanovené lhůtě žalobce musel podat jak proti insolvenčnímu správci, tak i proti Dlužníku, a tak se nestalo.**
11. **Nepodá-li věřitel nevykonatelné pohledávky popřené co do pravosti a výše dlužníkem v reorganizaci (§ 336 odst. 2 insolvenčního zákona) proti dlužníku (§ 336 odst. 2 poslední věta insolvenčního zákona) včas žalobu o určení pravosti a výše pohledávky, pak se k popřené pohledávce nepřihlíží (§ 336 odst. 1 insolvenčního zákona, ve spojení s § 198 odst. 1 větou třetí insolvenčního zákona).**
12. **Včasnou žalobu podanou přihlášeným věřitelem ve stejném rozsahu vůči druhému popírajícímu (zde insolvenčnímu správci) insolvenční soud zamítne.**

III.

Přistoupení druhého žalovaného

13. **Žalobce se pokouší přes procesní institut vstupu (přistoupení) druhého žalovaného **obejít již nastalé účinky popření pohledávky žalobce ze strany Dlužníka** (viz výše), tedy účinky, že se k popřené pohledávce nepřihlíží. Pokud není možné žalobu vůči Dlužníkovi podat, neboť marně uplynula zákonem dané lhůta, tím více není možné připustit do žaloby proti insolvenčnímu správci přistoupení Dlužníka. Je zjevné, že přistoupení Dlužníka jako druhé**

žalovaného je v situaci, kdy uběhla lhůta pro podání žaloby, a kdy žaloba je již nepřipustná, v rozporu s efektivitou řízení.

14. Nejvyšší soud, 29 Odo 232/2001, [R 9/2002] judikoval, že soud nepřipustí přistoupení dalšího účastníka do řízení (§ 92 odst. 1 o. s. ř.) i v případě, že jde o zjevně procesně neekonomický postup. Z tohoto důvodu navrhuje, aby součástí rozhodnutí o zamítnutí žaloby bylo i rozhodnutí o nepřipuštění Dlužníka coby druhého žalovaného.

IV.

15. Žalovaný si rovněž dovoluje vyjádřit se k návrhu žalobce nepřiznat žalovanému náhradu nákladů řízení. Právní zástupce žalovaného zastupuje tohoto účastníka ve všech incidenčních žalobách v daném insolvenčním řízení. Každá z těchto žalob byla vyhodnocována samostatně. Nelze se ztotožnit s tvrzením žalobce, že právní zastoupení insolvenčního správce je toliko účelové, když složitost je možné vyhodnotit až po seznámení se s každým případem samostatně. Rovněž zde není dán důvod, proč psát vyjádření žalovaného v jednotlivých sporech různými slovy, pokud je v řízeních identifikován naprosto stejný problém - chybně podaná žaloba; na danou situaci bylo přiměřeně a v souladu s ustálenou judikaturou reagováno.

Podáno s účtou

Za Ing. Lee Loudu,
insolvenčního správce dlužníka OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák, advokát v plné moci